

Sygn. akt IV Ka 478/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Ignaczak

Sędziowie SO Ireneusz Grodek (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr.sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2014 roku

sprawy **M. G.**

skazanego wyrokiem łącznym

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 07 maja 2013 roku sygn. akt II K 156/13

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1,2 i 4 kpk, art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punktach od 1 do 9 i w ich miejsce:

a) rozwiązuje kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w punktach IV i X części wstępnej zaskarżonego wyroku;

b) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi w punktach I, III, IV, V i VI części wstępnej zaskarżonego wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności stwierdzając, iż w pozostałym zakresie wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu;

c) na podstawie 71 § 2 kk w zw. z art. 92 kk stwierdza, iż orzeczona w punkcie Ib) kara łączna pozbawienia wolności podlega skróceniu o okres 30 (trzydziestu) dni, odpowiadający liczbie uiszczonych 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, wymierzonej wyrokiem opisanym w punkcie III części wstępnej zaskarżonego wyroku;

d) na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie Ib) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu wykonaną karę pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie X części wstępnej zaskarżonego wyroku, odbytą w okresie czasu od dnia 13 sierpnia 2012 roku do dnia 13 lipca 2013 roku;

e) na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków opisanych w punktach II, VII, VIII i IX części wstępnej zaskarżonego wyroku;

f) na podstawie art. 575 § 1 kpk stwierdza, iż wyrok łączny opisany w punkcie X części wstępnej zaskarżonego wyroku stracił moc;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwudziestu) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 478 / 13

UZASADNIENIE

Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w odniesieniu do M. G. wszczęte zostało przez Sąd Rejonowy w Radomsku z urzędu. Z części wstępnej zaskarżonego wyroku wynika, iż przedmiotem tego postępowania były skazania objęte:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 1 kwietnia 2003 r. w sprawie VI K 158 / 03 za czyn popełniony w dniu 30 grudnia 2002 r., wypełniający dyspozycję art. 284 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2006 r. w sprawie IV Ko 220 / 06 Sąd Rejonowy w Radomsku prawomocnie zarządził wykonanie w / w kary pozbawienia wolności;

II. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 18 lipca 2003 r. w sprawie VI K 300/03 za czyn popełniony w dniu 12 lutego 2003 r. wypełniający dyspozycję art. 284 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych jedna stawka; postanowieniem z dnia 09 marca 2007 r. w sprawie VI Ko 84 / 07 tutejszy Sąd zamienił karę grzywny na 20 dni zastępczej kary pozbawienia wolności;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 28 października 2003 r. w sprawie II K 114/03 za czyn popełniony w dniu 05 lutego 2002 r. wypełniający dyspozycję art. 233 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; na podstawie art. 71 § 1 kk karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych jedna stawka; postanowieniem z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie II Ko 688 / 06 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności; skazany uregulował karę grzywny;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie VI K 903/03 za czyn popełniony:

A) w dniu 21 marca 2003 r. wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

B) w dniu 28 marca 2003 r. wypełniający dyspozycję art. 48 ust. 1 Ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd orzekł karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2006 r. w sprawie VI Ko 219 / 06 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie II K 3 / 03 za czyn popełniony w nocy 08 września 2002 r. wypełniający dyspozycję art. 280 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych jedna stawka; Wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie sygn. akt IV Ka 94 / 04 w ten sposób, że m.in. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona na okres próby 4 lat; postanowieniem z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie II Ko 210/06 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 26 stycznia 2007 r. w sprawie II Ko 39 / 06 tut. Sąd orzekł wykonanie 30 dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuregulowaną karę grzywny;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie II K 903/02 za czyn popełniony w dniu 02 września 2002 r. wypełniający dyspozycję art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie II Ko 211/06 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 02 czerwca 2004 r. w sprawie VI K 326/04 za czyn popełniony w kwietniu 2003 r. wypełniający dyspozycję art. 284 § 2 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat; karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 25 złotych jedna stawka; postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2006 r. w sprawie II Ko 218/06 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 24 maja 2005 r. tut. Sąd orzekł wykonanie 2 miesięcy pracy społecznie użytecznej za nieuregulowaną karę grzywny; skazany wykonał karę grzywny;

VIII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 28 grudnia 2005 r. w sprawie VI K 1055/05 za czyn popełniony w dniu 11 sierpnia 2005 r. wypełniający dyspozycję art. 278 § 1kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie VI Ko 92 / 07 tut. Sąd zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

IX. wyrokiem Sądu Rejonowego Radomsku z dnia 30 czerwca 2006 r. w sprawie II K 137/06 za czyn popełniony:

A) w dniu 05 września 2005 r. wypełniający dyspozycję art. 286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

B) w dniu 08 września 2005 r. wypełniający dyspozycję art. 286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd wymierzył karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

X. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie II K 69/13 obejmującego skazania w sprawach Sądu Rejonowego w Radomsku sygn. akt: VI K 158/03 i VI K 903/03 (które objęto europejskim nakazem aresztowania wydanym w sprawie Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z sygn. akt III Kop 49/10) na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Zaskarżonym wyrokiem łącznym z dnia 7 maja 2013 r. w sprawie II K 156 / 13 Sąd Rejonowy w Radomsku:

1. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył jednostkowe kary pozbawiania wolności orzeczone wobec skazanego za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokami opisanymi w pkt III, V, VI i VII (II K 114/03, II K 3/03, II K 903/02 i VI K 326/04) części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu jedną karę łączną w wymiarze 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności z wyroku opisanego w pkt IX (II K 137/06) części wstępnej wyroku łącznego i połączył jednostkowe kary pozbawiania wolności orzeczone wobec skazanego za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokami opisanymi w pkt VIII i pkt IX A i B (VI K 1055/05 i II K 137/06) części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu jedną karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 i § 2 kk połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone wobec skazanego za zbiegające się przestępstwa, a wymierzone wyrokami opisanymi w pkt II, V i VII (VI K 300/03, II K 3/03 i VI K 326/04) części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu jedną karę łączną w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych jedna stawka;

4. na podstawie art. 71 § 2 kk skrócił okres wykonywania zarządzonej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 114/03 o okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych grzywny wymierzonej na podstawie art. 71 § 1 kk tj. o 30 (trzydzieści) dni;

5. na podstawie art. 63 § 1kk w zw. z art. 577 kpk zaliczył na poczet opisanej w pkt 1 wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności okres wymieniony w pkt 4 wyroku łącznego, o który została skrócona kara podlegająca połączeniu;
6. na podstawie art. 63 § 1kk w zw. z art. 577 kpk zaliczył na poczet opisanej w pkt 3 wyroku łącznego kary łącznej – grzywnę uiszczoną w sprawie VI K 326/04;
7. ustalił, że w pozostałym zakresie wyroki opisane w pkt II, III, V, VI, VII, VIII i IX części wstępnej wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu;
8. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do wyroku opisanego w pkt I i pkt IV części wstępnej wyroku łącznego stwierdzając, że wyroki te w całości podlegają odrębnemu wykonaniu;
9. ustalił, że wyrok łączny opisany w pkt X (II K 69/13 obejmujący skazania w sprawach VI K 158/03 i VI K 903/03) pozostaje w mocy;
10. zwolnił skazanego M. G. od kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca skazanego, podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności kar łącznych pozbawienia wolności wymierzonych w punktach 1 i 2 w wyniku nieuwzględnienia zasady absorpcji, pomimo, iż przemawiały za tym postawa skazanego, jego właściwości i warunki osobiste oraz sposób życia popopełnieniu przestępstw oraz jego aktualna sytuacja życiowa. Skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary łącznej orzeczonej w punkcie 1 do 2 lat pozbawienia wolności, zaś kary łącznej orzeczonej w punkcie 2 do 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przed wypowiedzeniem się co do zasadności zarzutu apelacyjnego podnieść należy kwestie proceduralne związane z dopuszczalnością wszczęcia i prowadzenia postępowania zakończonego wydaniem zaskarżonego wyroku. Problem wynikał z faktu, iż skazanego M. G. wydano z terytorium Wielkiej Brytanii w ramach procedury ENA wyłącznie w związku ze sprawami Sądu Rejonowego w Radomsku prowadzonymi pod sygnaturami VI K 158 / 03 oraz VI K 903 / 03, opisanymi w punktach I i IV części wstępnej zaskarżonego orzeczenia. Stosownie do treści art. 607e § 1 kpk osoby przekazanej w wyniku wykonania nakazu nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, ani też wykonać orzeczonych wobec niej za te przestępstwa kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności. Sąd, który prawomocnie orzekł w sprawie, może zarządzić wykonanie kary tylko za te przestępstwa, które stanowiły podstawę przekazania osoby ściganej (art. 607e § 2 kpk). Ujęta w art. 607e § 1 kpk zasada specjalności stanowi jednocześnie ujemną przesłankę procesową dla orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej obejmującej jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania sprawy na podstawie europejskiego nakazu aresztowania (tak SN w wyroku z dnia 14 stycznia 2014 r., V KK 357/13, opubl. LEX nr 1418809 oraz z dnia 20 października 2011 r. III KK 140 / 11 – opubl. LEX nr 1044023). Zatem tak wykonanie prawomocnie orzeczonej kary, jak i objęcie jej karą łączną w ramach postępowania o wydanie wyroku łącznego uwarunkowane jest pozyskaniem co do niej europejskiego nakazu aresztowania, chyba że zachodzi któraś z okoliczności wymienionych w art. 607e § 3 kpk. Z załączonych akt postępowania opisanych w części wstępnej zaskarżonego wyroku wynika, iż do momentu wydania tego orzeczenia skazany z zasady specjalności określonej w art. 607e § 1 kpk nie zrezygnował oraz, że nie zachodziła którakolwiek z pozostałych wymienionych w art. 607e § 3 kpk okoliczności przełamujących tę zasadę. W tym więc układzie wobec M. G. ewentualny wyrok łączny dopuszczalny był jedynie w odniesieniu do skazań zapadłych w sprawach VI K 158 / 03 oraz VI K 903 / 03. Takie też wyrok wydany został przez Sąd Rejonowy w Radomsku w dniu 19 marca 2013 r. w sprawie II K 69 / 13. Nie było zatem podstaw prawnych do wszczęcia wobec M. G. postępowania o wydanie kolejnego wyroku łącznego co do skazań pozostałych, a jeśli już do tego doszło, postępowanie wszczęte winno być umorzone w oparciu o przepis art. 572 kpk w związku z art. 17 § 1 pkt 11 kpk (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia

14 stycznia 2014 r., V KK 357/13, opubl. LEX nr 1418809). Stwierdzenie naruszenia zakazu określonego w art. 607 e § 1 kpk na etapie postępowania odwoławczego co do zasady należałoby więc traktować w kategoriach wystąpienia bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia określonej w art. 439 § 1 pkt 9 kpk w związku z art. 17 § 1 pkt 11 kpk (por. wyrok SN z dnia 8 grudnia 2008 r., V KK 345/08, opubl. Legalis oraz komentarz do art. 607e w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 468 - 682. Tom III, red. prof. dr hab. Piotr Hofmański, Elżbieta Sadzik, dr hab. Kazimierz Zgryzek, rok wydania: 2012, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 4, opubl. Legalis). Tym niemniej, w ocenie Sądu Okręgowego, usunięcie przeszkody procesowej wynikającej z art. 607e § 1 kpk dopuszczalne jest w każdym stadium procesu i jeśli do tego dojdzie postępowanie o wydanie wyroku łącznego może być kontynuowane pomimo, że wcześniej istniejący stan prawny nie pozwalał na jego wszczęcie. Wprost takie stanowisko zaprezentował SN w wyroku z dnia 17 stycznia 2013 r. (V KK 160/12, opubl. LEX el.) w odniesieniu do opisanej w art. 607e § 1 pkt 6 kpk możliwości rezygnacji przez osobę objętą procedurą ENA z ochrony, jaka wynika z art. 607e § 1 kpk. Zdaniem SN „ oświadczenie o zrzeczeniu się przez osobę przekazaną w trybie europejskiego nakazu aresztowania korzystania z ograniczeń jej ścigania wynikających z art. 607e § 1 kpk, jako eliminujące względną, a więc usuwalną, przeszkodę procesową (art. 17 § 1 pkt 11 kpk), jest możliwe także w sądowym stadium procesu, i to zarówno przed rozprawą główną, jak i w całym jej toku ”. Wydaje się, że brak jest przeciwwskazań, by w analogiczny sposób potraktować sytuację, gdy w trakcie trwania postępowania o wydanie wyroku łącznego, wszczętego i prowadzonego z naruszeniem zasady ujętej w art. 607e § 1 kpk, osoba przekazana, pomimo takiej możliwości, nie opuściła terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ciągu 45 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania, w ramach którego ENA został wydany (art. 607e § 3 pkt 2 kpk). Ustawodawca zakłada bowiem wówczas domniemaną zgodę tej osoby także na ściganie za przestępstwa, które nie były podstawą przekazania (por. S. Steinborn w komentarzu do art. 607e kpk w: Paprzycki Lech K. (red.), Grajewski Jan, Steinborn Sławomir, tytuł: Komentarz aktualizowany do art. 425 – 673 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, opubl. LEX/el., 2014). Ziszczenie się którejs z wskazanych w art. 607e § 3 pkt 2 kpk sytuacji skutkuje wyłączeniem zasady specjalności określonej w art. 607e § 1 kpk. Skoro więc ograniczenia w ściganiu i wykonaniu kar lub innych środków dezaktualizują się wraz z upływem 45 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania, jeśli osoba ścigana nie opuściła terytorium Polski, to brak jest także przeszkód do wszczęcia oraz kontynuowania już wszczętego procesu o wydanie wyroku łącznego w zakresie skazań nie objętych ENA. Przenosząc to na realia niniejszej sprawy podnieść należy, iż M. G. karę pozbawienia wolności wynikającą ze skazań objętych procedurą ENA wykonał z dniem 13 lipca 2013 r., po czym do dnia wyrokowania przez Sąd Okręgowy (co miało miejsce 27 sierpnia 2014 r.) terytorium RP dobrowolnie nie opuścił. Oznacza to, iż stwierdzone w postępowaniu apelacyjnym naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisu art. 607e § 1 kpk zostało skutecznie konwalidowane, co czyni dopuszczalnym przeprowadzenie merytorycznej kontroli odwoławczej zaskarżonego orzeczenia. Mając jednak na uwadze, że w związku z powyższym zaistniała potrzeba połączenia kar jednostkowych objętych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Radomsku w dniu 19 marca 2013 r. w sprawie II K 69 / 13 z pozostałymi karami orzeczonymi w sprawach, co do których procedura ENA nie była wszczynana, stosownie do treści art. 575 § 1 kpk należało stwierdzić utratę mocy wyroku łącznego zapadłego w sprawie II K 69 / 13.

Kolejną mającą wpływ na wynik postępowania odwoławczego okolicznością było, iż kary wymierzone przez Sąd Rejonowy w Radomsku w sprawach: VI K 300 / 03, VI K 326 / 04 oraz VI K 1055 / 05 objęte zostały regulacją art. 50 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, w związku z czym uległy zamianie na kary orzeczone za właściwe wykroczenia, po czym postępowania wykonawcze wobec nich zostały umorzone. W tym więc zakresie, stosownie do art. 572 kpk, umorzone zostało także przez Sąd Okręgowy postępowanie o wydanie wyroku łącznego. W konsekwencji, badanie istnienia opisanych w art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk podstaw do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym ograniczyć należało do kar jednostkowych wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach I, III, IV, V, VI i IX części wstępnej zaskarżonego wyroku. Warunki te zaistniały w przypadku kar pozbawienia wolności orzeczonych pierwszymi pięcioma wyrokami, spośród sześciu wymienionych w zdaniu poprzednim. Wszystkie bowiem przestępstwa, za które wyrokami wskazanymi w punktach I, III, IV, V, VI części wstępnej zaskarżonego wyroku skazano M. G., popełnione zostały zanim zapadł pierwszy wyrok co do któregośkolwiek z nich (był nim wyrok Sadu Rejonowego w Radomsku z dnia 1 kwietnia 2003 r. w sprawie VI K 158 / 03). Jedyne przestępstwa objęte wyrokiem opisanym w punkcie IX nie

spełniały przesłanek, o jakich mowa w art. 85 kk, w związku z czym co do kar nimi orzeczonych brak było warunków do objęcia wyrokiem łącznym.

Przy kształtowaniu kary łącznej Sąd Okręgowy uwzględnił przedstawione w apelacji skarżącego argumenty za jej wymierzeniem przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Przemawia za tym bliski związek przedmiotowy zachodzący między wchodzącymi w grę przestępstwami oraz pozytywne zachowanie skazanego w okresie czasu od popełnienia ostatniego z przestępstw. Wszystkie przestępstwa popełnione zostały na przestrzeni krótkich odcinkach czasu na przestrzeni okresu pomiędzy 5 lutego 2002 r., a 28 marca 2003 r. Cechuje je w przeważającej mierze podobieństwo rodzajowe, albowiem za wyjątkiem występów z art. 233 § 1 kk oraz z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wszystkie pozostałe są przestępstwami godzącymi w to samo dobro prawne (mienie). Od popełnienia przez skazanego ostatniego z przestępstw upłynęło 9 lat. W tym czasie skazany nie dopuścił się już żadnego innego naruszenia porządku prawnego. Rzeczywiście zmienił tryb życia, jego obecne zachowanie wskazuje na realną wolę nie powtarzania błędów popełnionych przed wieloma laty. Podjął pracę, udziela się w ramach wolontariatu, brak jest sygnałów o jego niewłaściwym postępowaniu. Także jego zachowanie w czasie pobytu w zakładzie karnym nie nasuwało zastrzeżeń. Okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają zatem za korzystnym dla niego ukształtowaniem kary łącznej. Poza zasadami określonymi w art. 86 kk zachowanie się skazanego w zakładzie karnym oraz w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami, winno mieć także wpływ na wymiar kary łącznej (por. komentarz do art. 571 kpk w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz do art. 468 - 682. Tom III, red. prof. dr hab. Piotr Hofmański, Elżbieta Sadzik, dr hab. Kazimierz Zgryzek, rok wydania: 2012, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 4, opubl. Legalis).

Mając na uwadze, iż grzywna wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku sprawie II K 114 / 03 orzeczona została na podstawie art. 71 § 1 kk (a zatem akcesoryjnie wobec orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), po czym została już wykonana, w sytuacji, gdy kara pozbawienia wolności objęta została karą łączną o charakterze bezwzględny, wobec treści art. 71 § 2 kk w zw. z art. 92 kw, kara łączna pozbawienia wolności podlega skróceniu o okres odpowiadający liczbie uiszczonych stawek dziennych.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu wykonaną karę pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie X części wstępnej zaskarżonego wyroku, a odbytą w okresie czasu od dnia 13 sierpnia 2012 roku do dnia 13 lipca 2013 roku.